

Sygn. akt VII U 47/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2021 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Kornelia Trochimiuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 września 2021 r. w Warszawie

sprawy (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z udziałem B. F. i J. S.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania (...) S.A. z siedzibą w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 6 listopada 2020 roku nr (...) oraz z dnia 6 listopada 2020 roku nr (...)

1. oddała odwołania,
2. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

(...) S.A. z siedzibą w W., w dniu 10 grudnia 2020 r. (data stempla pocztowego) złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji z 6 listopada 2020 r., nr: (...), dotyczącej B. F..

W uzasadnieniu odwołania odwołująca się Spółka wskazała, że skarżona decyzja ZUS w zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym jest oparta na błędnym ustaleniu, że umowy kolejno zawarte pomiędzy zainteresowanym, a odwołującą się w latach 2015-2018 są umowami o świadczenie usług, a nie umowami o dzieło. Zdaniem odwołującej, mając na uwadze treść zawartych umów o dzieło, w tym ich przedmiot, okoliczności zawarcia i wykonywania, a także warunki świadczenia pracy i wypłaty wynagrodzenia, jak również inne elementy towarzyszące ich zawarciu, brak jest jakichkolwiek podstaw do kwalifikowania przedmiotowych umów jako umów zlecenia. Umowy łączące strony oraz sposób ich realizacji wykazywały bowiem cechy charakterystyczne dla umów zawartych w celu osiągnięcia konkretnego rezultatu - a zatem cechy typowe dla umów o dzieło, a nie umów zlecenia. Przedmiot spornych umów przewidywał uzyskanie określonego efektu, a działania zainteresowanego zmierzające do wykonania umów miały twórczy charakter. W związku z powyższym, odwołująca Spółka wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji,

zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych oraz o przeprowadzenie dowodów wskazanych w treści odwołania. Do odwołania załączyła też umowę o dzieło z dnia 2 lutego 2009 r. zawartą pomiędzy Dyrektorem Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w (...), a marszałkiem Senatu - S. K. wskazując, że w swej treści i formie jest ona analogiczna do umów o dzieło zawieranych w przedmiotowej sprawie, jednak nie została ona zakwalifikowana przez organ rentowy jako umowa zlecenia bądź umowa o świadczenie usług. W ocenie skarżącej Spółki, ZUS nie zapoznał się z przedmiotem umowy realizowanej przez zainteresowanego, a także pominął przedstawione w toku postępowania wyjaśniającego dokumenty, a jedynie skupił się na nazwie zawieranych przez Spółkę umów zamiast badaniu jaki był cel tych umów oraz zgodny zamiar stron (odwołanie z dnia 10 grudnia 2020 r. k. 3-4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz o zasądzenie na jego rzecz od odwołującej się Spółki zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podkreślił, że zatrudnienie B. F. nie nosiło cech stanowiących o istnieniu umów o dzieło. Umowy te nie zawierały bowiem oznaczenia dzieła, które miało powstać w wyniku ich wykonania. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że podstawową cechą umowy o dzieło nazywanej inaczej umową rezultatu, jest określenie dzieła - przyszłego wytworu, który w momencie zawarcia umowy nie istnieje, natomiast ma powstać w ściśle określonej przyszłości. Przyszły rezultat stanowiący przedmiot umowy o dzieło musi być z góry przewidziany i określony, przy użyciu w szczególności obiektywnych jednostek metrycznych, poprzez zestawienie z istniejącym wzorem, z wykorzystaniem planów, rysunków czy przez opis. Oznaczenie dzieła może także nastąpić przez odwołanie się do obowiązujących norm, standardów, ewentualnie do panujących zwyczajów. Zatem nie można uznać za dzieło czegoś, co nie odróżnia się w żaden sposób od innych występujących na danym rynku rezultatów pracy materialnych bądź niematerialnych, gdyż wówczas zatraciłby się indywidualny charakter dzieła. Dzieło nie musi wprawdzie być czymś nowatorskim i niewystępującym jeszcze na rynku, ale musi posiadać charakterystyczne, wynikające z umowy cechy, umożliwiające zbadanie, czy dzieło zostało wykonane prawidłowo i zgodnie z indywidualnymi wymaganiami bądź upodobaniami zamawiającego. Przedmiot umowy o dzieło może być określony w różny sposób i różny może być stopień dokładności tego określenia, pod warunkiem, że nie budzi on wątpliwości, o jakie konkretnie dzieło chodzi. Cechą konstytutywną dzieła jest samoistność rezultatu, która wyraża się przez niezależność powstałego rezultatu od dalszego działania twórcy i od osoby twórcy. W przypadku rezultatu materialnego, samoistną wartością, dla której osiągnięcia strony zawarły umowę o dzieło jest konkretna rzecz. Rezultat umowy o dzieło winien być obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Starania przyjmującego zamówienie mają doprowadzić w przyszłości do powstania indywidualnie oznaczonego efektu, jako koniecznego do osiągnięcia. Przedmiotem świadczenia przyjmującego zamówienie jest wykonanie danego dzieła, które może polegać na stworzeniu dzieła lub przetworzeniu dzieła do takiej postaci, w jakiej poprzednio nie istniało. Istotną cechą omawianej umowy jest to, że pomiędzy jej stronami nie występuje jakikolwiek stosunek zależności lub podporządkowania.

W dalszej kolejności organ rentowy nadmienił, że w odróżnieniu od umowy o dzieło, w umowie zlecenia, nazywanej także umową starannego działania, osiągnięcie rezultatu nie jest elementem koniecznym, a jedynie wynikiem podjętego działania. Tym samym w przypadku umowy zlecenia ocenie podlega nie konkretnie osiągnięty cel, ale czynności zmierzające do jego osiągnięcia i staranność ich wykonania. Do najczęściej akcentowanych w orzecznictwie cech umowy zlecenia, jako rodzącej zobowiązanie starannego działania, odróżniających ją od umowy o dzieło, stanowiącej podstawę powstania zobowiązania, konkretnego rezultatu, należą brak konieczności osiągnięcia konkretnego i sprawdzalnego rezultatu, co do zasady obowiązek osobistego wykonania umowy, element zaufania między stronami, fakt, że dołożenie należytej staranności i mimo to nieosiągnięcie zamierzonego skutku nie może stanowić niewykonania zobowiązania, ocena wykonania umowy zlecenia przez pryzmat czynności zmierzających do osiągnięcia celu oraz staranności ich wykonania. Ponadto rozróżniając umowy zlecenia od umów o dzieło należy podkreślić, że w obu umowach inaczej rozkłada się ryzyko wykonania i jakości usługi. W umowie o dzieło przyjmujący zamówienie odpowiada za osiągnięcie rezultatu i jego jakość. Stąd też przyjmuje się, iż rezultat umowy o dzieło musi

być sprawdzalny, czyli zdalny do poddania sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. W przypadku natomiast umów zlecenia, odpowiedzialność kontraktowa przyjmującego zlecenie powstanie wówczas, gdy przy wykonaniu zlecenia nie zachował wymaganej staranności, niezależnie od tego, czy oczekiwany przez dającego zlecenie rezultat nastąpił, czy też nie.

W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych umowy zawierane pomiędzy odwołującą się Spółką, a zainteresowanym B. F. to nie były umowy o dzieło, a umowy o świadczenie usług, do których należy stosować przepisy dotyczące zlecenia zgodnie z art. 750 k.c. Umowy o świadczenie usług charakteryzują się tym, że ich przedmiotem jest świadczenie usług, jednej lub większej - określonej liczby usług, bądź stałe świadczenie usług określonego rodzaju. Umowy takie mogą mieć charakter odpłatny bądź nieodpłatny, a ponadto są umowami konsensualnymi. Jednocześnie stosunek pomiędzy stronami umowy o świadczenie usług jest oparty na wzajemnym zaufaniu i z uwagi na to umowy te wymagają osobistego ich wykonania przez usługodawcę. Umowy zawierane w rozpatrywanej sprawie nie zawierają postanowień precyzujących zindywidualizowane, konkretne dzieło, a wręcz przeciwnie - w omawianych umowach przedmiot świadczenia został określony przez wskazanie czynności faktycznych, do których wykonywania zobowiązał się zainteresowany. Umowy te zawierane były na krótkie okresy (co do zasady miesięczne), co wskazuje wyłącznie na ich ocenę w kierunku usługi, a nie jak podnosi odwołująca - umowy o dzieło. Czynności określone w umowach miały charakter powtarzalny. Biorąc pod uwagę, że umowa o dzieło jest umową „rezultatu usługi”, znacznie utrudnionym staje się uchwycenie istoty osiągniętego rezultatu. Zdaniem organu rentowego, trudno jest przyjąć, aby wykonanie takich czynności jak kompletacja zestawów części, analiza, wydruki i rozdysponowywanie dokumentacji produkcyjnej czy przygotowywanie kompletnych limitów w ramach zastępstwa za nieobecnego pracownika może zostać poddane sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych, co z kolei przesądza o braku rezultatu. Elementem przedmiotowo istotnym umów było działanie w celu osiągnięcia skutku (np. skompletowania zestawów części, analiza zapotrzebowania na części do maszyn), a także wykonywanie tych czynności z należytą starannością, a nie zrealizowanie konkretnego rezultatu. W przedmiotowych umowach brak jest postanowień odnośnie ewentualnego stwierdzenia wad dzieła i odpowiedzialności za te wady. Umowy zawierają jedynie regulacje dotyczące niewykonania przedmiotu umowy lub zwłoki w wykonaniu przedmiotu umowy. Organ rentowy powołał się także na zeznania E. S., zatrudnionej w Spółce na stanowisku kierownika działu spraw pracowniczych i organizacji pracy, które zostały złożone na etapie postępowania wyjaśniającego i wskazał, że jak świadek sama przyznała, zawieranych w Spółce umów o dzieło nie poddawano weryfikacji pod kątem wad fizycznych i prawnych. Zdaniem Zakładu także kryteria doboru osób, z którymi zawierane były umowy cywilnoprawne, gdyż grupę tą stanowili byli pracownicy Spółki, którzy rozwiązywali umowy o pracę z uwagi na nabycie świadczeń emerytalnych a następnie w oparciu o nawiązany stosunek cywilnoprawny wykonywali te same czynności, świadczą o celu odwołującej, jakim było istnienie między stronami osobistego zaufania oraz dopełnienie należytej staranności przy wykonaniu umowy. W świetle przedstawionych okoliczności, zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zatrudnienie zainteresowanego B. F. w Spółce nie nosiło cech stanowiących o istnieniu umów o dzieło. Zakład stwierdził jednocześnie, że cechy zawartych z zainteresowanym umów o dzieło pozwalają na zakwalifikowanie ich jako umów o świadczenie usług, będących obowiązkowym tytułem ubezpieczenia społecznego. W związku z powyższym zaskarżona decyzja jest prawnie i faktycznie uzasadniona, a odwołanie jako bezzasadne winno podlegać oddaleniu (odpowiedź na odwołanie z dnia 13 stycznia 2021 r. k. 8-10 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 23 marca 2021 r. B. F., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego wyjaśnił, że wykonanie przedmiotów umów zostało oddzielnie wymienione w zamówieniu, a celem każdej z umów było uzyskanie rezultatu zarówno o cechach materialnych, np. powstanie określonych dokumentów, a także rozdysponowanie dokumentów, kompletacja i uzupełnienie, przygotowanie limitów, wykazów i opracowań w systemie, jak i niematerialnych np. analiza, porównywanie z danymi z systemu, często służących należytemu zorganizowaniu produkcji. Czynności te spowodowały zamianę, przykładowo powstanie określonej dokumentacji i wyników analizy, co w sposób oczywisty wpłynęło na ich przedmiot (należycie organizowało produkcję), a w wyniku tych czynności powstał samoistny, oznaczony oraz pewien rezultat o indywidualnym, pewnym charakterze, nakierowanym na uzyskanie samodzielnej wartości w obrocie. Powstałe w ten sposób dzieło zaistniało w postaci postrzegalnej, pozwalającej nie tylko odróżnić je od innych przedmiotów, ale uchwycić istotę uzgodnionego i zrealizowanego rezultatu. W ocenie odwołującego nie ulega również wątpliwości, że zgodnie z treścią zawieranych

umów Spółka nie była zainteresowana jakimikolwiek dokumentami, analizami, czy też wynikami lecz tylko takimi, które umożliwiały należyte pokierowanie procesem produkcyjnym i doprowadziły przedmiot tych czynności do umówionego stanu, a więc określonym dziełem o indywidualnym charakterze. Zważywszy, że wskazane w umowach czynności były koniecznym (i racjonalnie oczekiwanym) elementem usprawniania (należytego organizowania) procesu produkcji, a zarazem nie były koniecznymi elementami świadczenia jakiejkolwiek usługi, umowy te także z tego powodu należało zdaniem odwołującego zakwalifikować na podstawie art. 627 k.c. jako umowy o dzieło. Zainteresowany dodał, że należyte wykonanie czynności o charakterze materialnym poddaje się sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. Zarazem odnosi się to do czynności o charakterze niematerialnym jeśli ich rezultat jest wadliwy. Z kolei wadliwe niezgodne z umową wykonanie może uzasadnić stosunkowe obniżenie wynagrodzenia. Jednocześnie – wbrew stanowisku organu rentowego – określenie na jakich zasadach wykonane dzieło miałyby być weryfikowane na obecność ewentualnych wad fizycznych w świetle przepisu art. 627 k.c. nie należy do elementów przedmiotowo istotnych umowy o dzieło, w związku z czym nie uwzględnienie tego rodzaju postanowień w umowie o dzieło nie czyni jej ani nieważną ani nie zmienia jej charakteru. W braku odnośnych postanowień umownych (które jak wskazano nie są obligatoryjne) oczywiście zastosowanie mają ogólne zasady kodeksu cywilnego. Jednak z żadnego przepisu prawa nie wynika, aby postanowienia dotyczące odbioru dzieła należały do elementów przedmiotowo istotnych wskazanej umowy, których brak czyniłby ją nieważną lub miał jakikolwiek inny wpływ na jej charakter, w szczególności uniemożliwił jej traktowanie zgodnie z wolą stron - jako umowy, którą zawarły, tj. umowy o dzieło. Na poparcie swego stanowiska zainteresowany przywołał orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych dotyczące różnic pomiędzy umową o dzieło, a umową o świadczenie usług (pismo procesowe z dnia 23 marca 2021 r. k. 42-44 a.s.).

W dniu 10 grudnia 2020 r. (...) S.A. z siedzibą w W., złożyła analogicznej treści odwołanie od decyzji z dnia 6 listopada 2020 r., nr: (...), dotyczącej zainteresowanego J. S.. Odwołująca się Spółka jeszcze raz podkreśliła swoje stanowisko, że zawarte między Spółką o zainteresowanym umowy oraz sposób ich realizacji wykazywały cechy charakterystyczne dla umów zawartych w celu osiągnięcia konkretnego i osiągalnego rezultatu - a zatem cechy typowe dla umów o dzieło, a nie umów o świadczenie usług. W odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 stycznia 2021 r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz potrzymał swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonych decyzjach oraz w odpowiedzi na odwołanie od decyzji, dotyczącej B. F.. Powyższa sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 50/21 (odwołanie z dnia 10 grudnia 2020 r. k. 3-4, odpowiedź na odwołanie z dnia 13 stycznia 2021 r. k. 8-10 – akta sprawy o sygn. VII U 50/21).

Zarządzeniem z dnia 25 lutego 2021 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt VII U 50/21 ze sprawą niniejszą celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt VII U 47/21 (zarządzenie z dnia 25 lutego 2021 r. k. 30 – akta sprawy o sygn. VII U 50/21).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w W. została założona w 1902 r. i jest czołowym polskim producentem precyzyjnych obrabiarek wysokiej klasy. Przedmiotem działalności Spółki jest produkcja maszyn do obróbki metalu, produkcja obrabiarek i narzędzi mechanicznych, produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej, sprzedaż hurtowa obrabiarek, naprawa i konserwacja maszyn, obróbka mechaniczna elementów i części metalowych, instalowanie maszyn przemysłowych, sprzętu i wyposażenia, produkcja maszyn ogólnego przeznaczenia, gdzie indziej sklasyfikowana, produkcja łożysk, kół oraz przekładni zębatych i elementów napędowych. Spółka oferuje również szeroką gamę pionowych centrów obróbkowych, uniwersalnych frezarek konwencjonalnych i tokarek. Jest także producentem przekładni śrubowych tocnych, które są wykorzystywane w maszynach oraz dostarczane do innych producentów obrabiarek. Organem uprawnionym do reprezentacji Spółki jest Zarząd w skład, którego wchodzi J. K., pełniący funkcję Prezesa Zarządu oraz członkowie Zarządu M. G., P. P., T. K., M. O. i A. B.. Z kolei organem sprawującym stały nadzór nad działalnością Spółki jest Rada Nadzorcza. A. B. pełni również funkcję prokurenta Spółki (odpis z KRS k. 22-29 a.s.).

B. F., urodzony w dniu (...) był zatrudniony w (...) S.A. z siedzibą w W. w okresie od dnia 1 września 2000 r. do dnia 26 stycznia 2009 r. na podstawie umowy o pracę w wymiarze pełnego etatu oraz na stanowisku kierownika zespołu magazynów. Ww. stosunek pracy został rozwiązany na mocy porozumienia stron w dniu 26 stycznia 2009 r. w związku z przejściem na emeryturę. W trakcie zatrudnienia do obowiązków ubezpieczonego należało: organizowanie sprawnego przyjmowania części oraz detali zdawanych przez Wydział Produkcji na podstawie kwitów zdania roboty, prowadzenie w systemie komputerowym szczegółowych, indywidualnych stanów na detale posiadane w magazynie i rejestrowanie w nim wszelkich przychodów i rozchodów dotyczących detali oraz części, zabezpieczenie posiadanych w magazynie detali i części przed korozją i zapewnienie właściwego ich składowania na półkach i regałach, wykluczające jakiegokolwiek uszkodzenie, zniszczenie lub pomieszenie z innymi częściami, a także wydawanie na montaż w ustalonych terminach gotowych części i detali, zapotrzebowanych przez zespoły i brygady montażowe, sporządzanie wykazów numerów i ilości detali nie wydanych w pełnej wysokości w stosunku do limitu z powodu braku na stanie magazynowym i przekazywanie tych wykazów do Działu Produkcji celem awaryjnego wykonania deficytowych detali na produkcji, przygotowywanie w sposób właściwy detali i stanów magazynowych w systemie komputerowym do remanentów i spisów okresowych przeprowadzanych w zakładzie w ustalonych terminach oraz utrzymanie porządku w pomieszczeniach magazynowych ze szczególnym zachowaniem przepisów bhp i p.poż. Ubezpieczony zajmował się przede wszystkim kompletowaniem na papierze części do maszyn, nie przygotowywał natomiast limitów, czyli specyfikacji wszystkich części kupnych i produkowanych w zakładzie, które służyły następnie do wykonania wyrobu finalnego zgodnie ze złożonym zamówieniem, gdyż zadania te wykonywał inny pracownik J. S. (zeznania zainteresowanego B. F. k. 96-98, zeznania zainteresowanego J. S. k. 98-100, podanie o rozwiązanie stosunku pracy k. 1, świadectwo pracy z dnia 26 stycznia 2009 r. k. 4, umowa o pracę z dnia 1 września 2000 r., k. 9, karta zadań kluczowych pracownika k. 11 – dokumentacja zgromadzona w aktach osobowych zainteresowanego).

J. S. urodzony w dniu (...), był zatrudniony w (...) S.A. z siedzibą w W. w okresie od dnia 14 października 1991 r. do dnia 31 maja 2014 r. na podstawie umowy o pracę w wymiarze 7/8 etatu oraz na stanowisku planisty i specjalisty ds. organizacji produkcji. Stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem dokonany przez pracownika na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 k.p. przy zastosowaniu skróconego okresu wypowiedzenia. W trakcie zatrudnienia, do kluczowych obowiązków ubezpieczonego należało: ogólna znajomość struktury organizacyjnej i podstawowych funkcji przedsiębiorstwa, opracowywanie ocen i analiz wykonawstwa zadań przewidzianych w harmonogramie, a także rejestrowanie odchyleń i w związku z tym występowanie ze stosownymi wnioskami do bezpośredniego przełożonego, opracowywanie harmonogramów przebiegu produkcji części i montażu przydzielonych wyrobów finalnych oraz kooperacji i zaopatrzenia, zabezpieczenie pełnej realizacji ustalonych zadań produkcyjnych z zachowaniem terminowości, dyscypliny technologicznej i jakości, prowadzenie prawidłowych i terminowych rozliczeń, zabezpieczenie terminowego przygotowania dokumentacji warsztatowej i przekazania jej na produkcję oraz nadzorowanie i kontrolowanie zabezpieczeń jednostek produkcyjnych w aktualne techniczne rysunki, materiały podstawowe i pomoce warsztatowe, zabezpieczenie terminowego spływu na montaż i zabezpieczenie prawidłowego ewidencjonowania i rozliczania dokumentacji Spółki. Ubezpieczony zajmował się przede wszystkim przygotowywaniem limitów, czyli specyfikacji wszystkich części kupnych i produkowanych w zakładzie, które służyły do wykonania wyrobu finalnego zgodnie ze złożonym zamówieniem. Rozwiązanie przez niego stosunku pracy było związane ze stanem zdrowia i nabyciem uprawnień do świadczenia rentowego (zeznania zainteresowanego B. F. k. 96-98, zeznania zainteresowanego J. S. k. 98-100 a.s., świadectwo pracy z 2 czerwca 2014 r. k. 5, karta zadań kluczowych pracownika k. 18 - dokumentacja zgromadzona w aktach osobowych zainteresowanego).

(...) S.A. z siedzibą w W. w latach 2015 – 2018 zatrudniała byłych pracowników na podstawie umów nazwanych umowami o dzieło. Z B. F. płatnik składek zawarł łącznie 34 umowy w następujących okresach: od dnia 1 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., od dnia 4 stycznia 2016 r. do dnia 29 stycznia 2016 r., od dnia 1 lutego 2016 r. do dnia 29 lutego 2016 r., od dnia 1 marca 2016 r. do dnia 31 marca 2016 r. od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 29 kwietnia 2016 r., od dnia 6 maja 2016 r. do dnia 31 maja 2016 r., od dnia 1 czerwca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2016 r., od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 29 lipca 2016 r., od dnia 22 sierpnia 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r., od dnia 8 listopada 2016 r. do dnia 30 listopada 2016 r., od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 30 grudnia 2016 r., od dnia 2 stycznia 2017 r. do dnia 31 stycznia 2017 r., od dnia 1 lutego 2017 r. do dnia 28 lutego 2017 r., od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 31 marca 2017

r., od dnia 3 kwietnia 2017 r. do dnia 28 kwietnia 2017 r., od dnia 4 maja 2017 r. do dnia 31 maja 2017 r., od dnia 1 czerwca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r., od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia 21 lipca 2017 r., od dnia 16 sierpnia 2017 r. do dnia 31 sierpnia 2017 r., od dnia 1 września 2017 r. do dnia 29 września 2017 r., od dnia 2 października 2017 r. do dnia 19 października 2017 r., od dnia 2 listopada 2017 r. do dnia 30 listopada 2017 r., od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia 22 grudnia 2017 r., od dnia 2 stycznia 2018 r. do dnia 31 stycznia 2018 r., od dnia 1 lutego 2018 r. do dnia 28 lutego 2018 r., od dnia 1 marca 2018 r. do dnia 30 marca 2018 r., od dnia 3 kwietnia 2018 r. do dnia 27 kwietnia 2018 r., od dnia 7 maja 2018 r. do dnia 30 maja 2018 r., od dnia 1 czerwca 2018 r. do dnia 29 czerwca 2018 r., od dnia 2 lipca 2018 r. do dnia 27 lipca 2018 r., od dnia 20 sierpnia 2018 r. do dnia 31 sierpnia 2018 r. oraz od dnia 3 września 2018 r. do dnia 27 września 2018 r. Przedmiotem poszczególnych umów o dzieło było wykonywanie w określonych przedziałach czasowych czynności polegających na:

- wydruku oraz kompletacji zestawów części do montażu nowych maszyn według planu ramowego, a także analizie stanów magazynowych i emisji dokumentacji do nowych zleceń produkcyjnych na części do montażu maszyn;
- wydruku oraz kompletacji zestawów części do montażu nowych maszyn według planu ramowego oraz analizie, wydruku i rozdysponowaniu dokumentacji produkcyjnej;
- wydruku oraz kompletacji zestawów części do montażu nowych maszyn według planu ramowego według wydruków przygotowanych w uzgodnieniu z szefem produkcji i analizie, wydruku i rozdysponowaniu dokumentacji produkcyjnej oddziału 350;
- kompletacji zestawów części wg. nowej metody czyli tzw. listy wydań pozwalającej generowanie deficytu części z pA, analizie, wydruku oraz na rozdysponowaniu dokumentacji produkcyjnej oddziału 350;
- kompletacji zestawów części z jednoczesną kontrolą stanów i porównaniu z danymi z systemu oraz analizie, wydruku i rozdysponowaniu dokumentacji produkcyjnej oddziału 350;
- uzupełnianiu zestawów części od maszyn prototypowych według ciągłych aktualizacji w limitach oraz analizie, wydruku i rozdysponowaniu dokumentacji produkcyjnej oddziału 350
- wymianie dokumentacji produkcyjnej związanej ze zmianą decyzji o budowie (...) wg. poprzedniej wersji konstrukcyjnej oraz analizie, wydruku i rozdysponowaniu dokumentacji produkcyjnej oddziału 350;
- przygotowaniu kompletacji części do montażu i analizie, wydruku i rozdysponowaniu dokumentacji produkcyjnej oddziału 350;
- przygotowaniu przewodników do produkcji części na oddziale 350 na podstawie analizy istniejących stanów magazynowych, jak również analizie, wydruku i rozdysponowaniu dokumentacji produkcyjnej oddziału 350;
- analizie istniejących stanów magazynowych części w magazynie 350 przed spisem oraz generowaniu i rozdysponowaniu przewodników do produkcji części maszyn planowanych w pierwszych miesiącach 2017 r.;
- analizie stanów magazynowych części w magazynie 350 pod kątem płynnego montażu maszyn w styczniu i lutym 2017 r., oraz uzupełnianiu przewodników do produkcji części do maszyn planowanych w pierwszych miesiącach 2017 r.;
- analizie stanów magazynowych części w magazynie 350 i uzupełnieniu przewodników do produkcji części do maszyn oraz wyjaśnieniu różnic remanentowych;
- analizie stanów magazynowych części w magazynie 350 i uzupełnieniu przewodników do produkcji części do maszyn oraz pomocy przy kompletowaniu części do maszyn w toku montażu;

- analizie stanów magazynowych części w magazynie 350 i uzupełnieniu przewodników do produkcji części do maszyn oraz pomocy przy kompletowaniu części do maszyn w toku montażu oraz przygotowywaniu wykazów części do maszyn do montażu w kwietniu 2017 r. i maju 2017 r.
- przygotowywaniu wykazów części oraz kart pracy dla monterów do montażu w maju i czerwcu 2017 r. oraz pomocy magazynierom przy kompletowaniu części do podzespołów;
- przygotowywaniu wykazów części i kart pracy dla monterów do montażu w czerwcu 2017 r., lipcu 2017 r. i sierpniu 2017 r. oraz kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części, jak również analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruku przewodników produkcyjnych;
- przygotowywaniu wykazów części i kart pracy dla monterów do montażu w wrześniu 2017 r., październiku 2017 r., w listopadzie 2017 r. i grudniu 2017 r. oraz kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części oraz analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruku przewodników produkcyjnych;
- przygotowywaniu wykazów części, kart pracy dla monterów do montażu w listopadzie i październiku 2017 r., oraz analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruku przewodników produkcyjnych oraz kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części oraz przygotowaniu dokumentów płacowych dla oddziału 250 pod nieobecność szefa montażu;
- przygotowywaniu wykazów części, kart pracy dla monterów do montażu w styczniu 2018 r., w lutym 2018 r., marcu 2018 r. i w kwietniu 2018 r. i analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruku przewodników produkcyjnych oraz kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części;
- kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części oraz przygotowywaniu kompletnych limitów w ramach zastępstwa za nieobecność magazyniera;
- przygotowywaniu wykazów części, kart pracy dla monterów do montażu w kwietniu 2018 r., w maju 2018 r. oraz analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruku przewodników produkcyjnych oraz kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części;
- przygotowywaniu wykazów części oraz kart pracy dla monterów do montażu w maju 2018 r., oraz analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruku przewodników produkcyjnych oraz kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części;
- przygotowywaniu wykazów części, kart pracy dla monterów do montażu w czerwcu i lipcu 2018 r., analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruk przewodników produkcyjnych oraz kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części;
- przygotowywaniu wykazów części, kart pracy dla monterów do montażu w sierpniu i lipcu 2018 r., analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruk przewodników produkcyjnych oraz kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części;
- przygotowywaniu wykazów części, kart pracy dla monterów do montażu w sierpniu i wrześniu 2018 r., jak również analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruk przewodników produkcyjnych oraz kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części;
- przygotowywaniu wykazów części, a także kart pracy dla monterów do montażu w październiku i wrześniu 2018 r., jak również analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruk przewodników produkcyjnych, kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części;
- przygotowywaniu wykazów części, a także kart pracy dla monterów do montażu w październiku 2018 r., listopadzie 2018 r. i grudniu 2018 r. jak również analizie zapotrzebowania części maszyn i wydruk przewodników produkcyjnych,

kompletowaniu części do podzespołów według uzgodnionych wykazów części oraz wykonywaniu innych czynności poleconych przez kierownika magazynu.

W § 5 i § 6 każdej z przedmiotowych umów zastrzeżono, że w przypadku niewykonania dzieła, wykonawca zapłaci zamawiającemu karę umowną w wysokości 10% wartości całego zlecenia. W razie zwłoki wykonawca zapłaci zamawiającemu karę umowną w wysokości 0,5% wartości umownego dzieła lub opóźnionej jego części za każdy dzień roboczy zwłoki. Gdy szkoda wynikła z niewykonania dzieła lub niedotrzymania terminu przewyższa karę umowną, zamawiający może dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych. Jednocześnie w razie zwłoki w wykonaniu dzieła zamawiający może odstąpić od umowy bez potrzeby wyznaczania dodatkowych terminów oraz żądać kary umownej lub odszkodowania, wyznaczyć dodatkowy termin wykonania dzieła, nie zarzekając kary umownej lub odszkodowania za zwłokę (umowy o dzieło k. 59-76 a.s.).

W oparciu o kolejno zawierane z płatnikiem składek umowy o dzieło, B. F. wykonywał te same czynności, polegające na przygotowywaniu na komputerze tzw. limitów czyli specyfikacji wszystkich części kupnych i produkowanych w zakładzie, które służyły do wykonania wyrobu finalnego, tj. maszyny zgodnie z zamówieniem. W limitach były określone szczegółowo wszystkie części, które były wydawane z magazynu na produkcję. Ubezpieczony uzgadniał najpierw z szefem produkcji, czego ona dotyczy oraz jaki jest plan produkcji i pod tym kątem sporządzał odpowiednie zestawienie. W tym zakresie uzgadniał wszystkie kwestie z kierownikiem produkcji, który wykonywał obowiązki w tym samym pomieszczeniu. Z kolei kierownik magazynu przygotowywał odpowiednie części. Każda część wydana z magazynu była przez ubezpieczonego rozpisywana. Kierownik magazynu mógł także sprawdzać na tzw. podglądzie, jaka część weszła na magazyn i jaka część została rozdysponowana. Ubezpieczony układał też limity na wrzeciona. Ustalał ile jest potrzebnych części do złożenia wrzeciona i na tej podstawie były wydawane części na produkcję. Zdarzało się, że pomagał przy remanencie na magazynie, jeżeli pojawiały się jakieś rozbieżności. Przez większość czasu ustalał jednak limity na komputerze i drukował zestawienia. W trakcie tych obowiązków dochodziły też inne czynności, które zlecał kierownik produkcji, takie jak drukowanie kart pracy dla monterów oraz wpisywanie liczby godzin i kwoty wynagrodzenia do zapłaty. W sytuacji kiedy magazynier przebywał na urlopie, ubezpieczony pracował na magazynie i przygotowywał części. Każda maszyna miała swój zestaw części, ubezpieczony przygotowywał na komputerze zestaw części potrzebnych do danej maszyny i jeżeli zestawienie osiągnęło 100% to było zamykane. Zadania te ubezpieczony wykonywał w Dziale Planowania. Przygotowane zestawienie przekazywał kierownikowi zaopatrzenia. Czasem zdarzało się też, że ubezpieczony fizycznie kompletował części do wrzecion. Udawał się wtedy na magazyn, pobierał części, dawał magazynierowi i na tej podstawie były one zdejmowane ze stanu. Każde zlecenie miało swój przewodnik, a w nim wskazywano na numer maszyny oraz zlecenie. Wykazy części miały postać elektroniczną oraz papierową. Ubezpieczony głównie jednak przygotowywał analizy, zestawienia i limity. Kwota wynagrodzenia za wykonane czynności była płatna do dziesiątego dnia następnego miesiąca w wysokości wskazanej w umowie (zeznania B. F. k. 96-98, częściowo zeznania A. B. k. 100-101 a.s.).

Z J. S. płatnik składek zawarł łącznie 20 umów o dzieło w następujących okresach: od dnia 1 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., od dnia 4 stycznia 2016 r. do dnia 29 stycznia 2016 r., od dnia 1 lutego 2016 r. do dnia 29 lutego 2016 r., od dnia 1 marca 2016 r. do dnia 31 marca 2016 r. od dnia 18 kwietnia 2016 r. do dnia 29 kwietnia 2016 r., od dnia 8 maja 2016 r. do dnia 30 maja 2016 r., od dnia 1 czerwca 2016 r. do dnia 28 czerwca 2016 r., od dnia 4 lipca 2016 r. do dnia 29 lipca 2016 r., od dnia 16 sierpnia 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r., od dnia 1 września 2016 r. do dnia 30 września 2016 r., od dnia 3 października 2016 r. do dnia 31 października 2016 r., od dnia 3 listopada 2016 r. do dnia 30 listopada 2016 r., od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 30 grudnia 2016 r., od dnia 2 stycznia 2017 r. do dnia 31 stycznia 2017 r., od dnia 1 lutego 2017 r. do dnia 28 lutego 2017 r., od dnia 3 marca 2017 r. do dnia 31 marca 2017 r., od dnia 4 kwietnia 2017 r. do dnia 28 kwietnia 2017 r., od dnia 19 maja 2017 r. do dnia 31 maja 2017 r., od dnia 2 czerwca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r., od dnia 5 lipca 2017 r. do dnia 21 lipca 2017 r. Przedmiotem umów o dzieło było wykonywanie w określonych przedziałach czasowych czynności polegających na:

- wymianie wykazów części wg nowego schematu oznaczania zleceń produkcyjnych od 2016 r. oraz nadzorowanie zmian konstrukcyjnych i analiza specyfikacji nowo konstruowanych maszyn;

- przygotowaniu limitów wstępnych maszyn wg Planu Ramowego do końca maja 2016 r. oraz nadzorowaniu zmian wykazów części nowo konstruowanych maszyn;
- przygotowaniu limitów wstępnych maszyn na dni otwarte oraz nadzorowaniu zmian wykazów części nowo konstruowanych maszyn i uzupełnianie limitów prototypowych maszyn;
- przygotowaniu limitów ostatecznych maszyn na dni otwarte i nadzorowaniu zmian wykazów części nowo konstruowanych maszyn i uzupełnianiu limitów prototypowych maszyn;
- przygotowaniu limitów prototypowych maszyn i uruchamianiu zleceń produkcyjnych na podstawie zgłoszeń działu HS;
- przygotowaniu limitów maszyn z analizą poprawności rodzaju zastosowania części składowych nowych specyfikacji i uruchamianiu zleceń produkcyjnych na podstawie zgłoszeń działu HS;
- przygotowaniu limitów wstępnych maszyn planowanych do montażu w drugim półroczu 2016 r. oraz uruchamianiu zleceń produkcyjnych na podstawie zgłoszeń działu HS;
- przygotowaniu limitów wstępnych maszyn planowanych do montażu w czwartym kwartale 2016 r. oraz uruchamianiu zleceń produkcyjnych na podstawie zgłoszeń działu HS;
- przygotowaniu limitów do maszyn wg Planu Ramowego do końca października 2016 r. oraz uruchamianiu zleceń produkcyjnych na podstawie zgłoszeń działu HS;
- opracowaniu w systemie (...) wykazów elementów maszyn i usług, których wykonanie planowane jest w październiku i listopadzie 2016 r. oraz opracowaniu dokumentów produkcyjnych pilnych detali o jednorazowym zastosowaniu;
- opracowaniu w systemie (...) wykazów elementów maszyn i usług, których wykonanie planowane jest w październiku, listopadzie i grudniu 2016 r. oraz opracowaniu dokumentów produkcyjnych pilnych detali i detali o jednorazowym zastosowaniu oraz korekta oznaczeń w specyfikacjach zespołów montażowych polepszająca rozliczania limitów;
- opracowaniu w systemie (...) wykazów elementów maszyn i usług, których wykonanie planowane jest do końca 2016 r. oraz pierwszy kwartał 2017 r. oraz opracowaniu dokumentów produkcyjnych pilnych detali oraz detali o jednorazowym zastosowaniu;
- przygotowaniu wykazów części do maszyn (...) według nowej zmodernizowanej konstrukcji przy jednoczesnym szkoleniu pracowników TT i TK dot. poprawiania struktur maszyn, opracowaniu dokumentów produkcyjnych pilnych detali i detali o jednorazowym zastosowaniu;
- przygotowaniu wykazów części do maszyn wg uaktualnionego planu ramowego na 2017 r. oraz opracowaniu dokumentów produkcyjnych pilnych detali i detali o jednorazowym zastosowaniu,
- przygotowaniu wykazów części do maszyn planowanych do wykonania do końca maja 2017 r., opracowaniu dokumentów produkcyjnych pilnych detali oraz detali o jednorazowym zastosowaniu;
- przygotowaniu wykazów części do maszyn planowanych wg programu ramowego z dnia 6 marca 2017 r. oraz wymianie wykazów części w istniejących limitach na podstawie dodatkowych wytycznych od TK oraz opracowaniu dokumentów produkcyjnych pilnych detali oraz detali o jednorazowym zastosowaniu;
- przygotowaniu wykazów części do maszyn planowanych wg programu ramowego z dnia 19 kwietnia 2017 r. oraz wymianie wykazów części w istniejących limitach na podstawie dodatkowych wytycznych od TK oraz opracowaniu dokumentów produkcyjnych pilnych detali oraz detali o jednorazowym zastosowaniu i wdrażaniu pracownika Działu Planowania do przygotowywania wykazów detali do maszyn;

- wymianie wykazów w istniejących limitach na podstawie dodatkowych wytycznych od TK, opracowaniu dokumentów produkcyjnych pilnych detali oraz detali o jednorazowym zastosowaniu i wdrażaniu pracownika Działu Planowania do przygotowywania wykazów detali do maszyn wg Planu Ramowego z dnia 19 kwietnia 2017 r. oraz wg Planu Ramowego z dnia 12 czerwca 2017 r.;

- opracowaniu dokumentów produkcyjnych pilnych detali oraz detali o jednorazowym zastosowaniu i wdrażaniu pracownika Działu Planowania do przygotowywania wykazów detali do maszyn wg Planu Ramowego z 11 lipca 2017 r., uzupełnianiu dokumentacji produkcyjnej na podstawie zatwierdzonych kart zmian.

W § 5 i § 6 każdej z przedmiotowych umów zastrzeżono, że w przypadku niewykonania dzieła, wykonawca zapłaci zamawiającemu karę umowną w wysokości 10% wartości całego zlecenia. W razie zwłoki wykonawca zapłaci zamawiającemu karę umowną w wysokości 0,5% wartości umownego dzieła lub opóźnionej jego części za każdy dzień roboczy zwłoki. Gdy szkoda wynikła z niewykonania dzieła lub niedotrzymania terminu przewyższa karę umowną, zamawiający może dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych. Jednocześnie w razie zwłoki w wykonaniu dzieła zamawiający może odstąpić od umowy bez potrzeby wyznaczania dodatkowych terminów oraz żądać kary umownej lub odszkodowania, wyznaczyć dodatkowy termin wykonania dzieła, nie zarzekając kary umownej lub odszkodowania za zwłokę (umowy o dzieło k. 76v-86 a.s.).

W oparciu o kolejno zawierane z płatnikiem umowy o dzieło, J. S. wykonywał te same czynności, polegające na przygotowywaniu limitów, czyli specyfikacji wszystkich części kupnych i produkowanych w zakładzie, które służyły do wykonania wyrobu finalnego zgodnie z zamówieniem klienta. Analogiczne czynności zainteresowany wykonywał także wcześniej w ramach umowy o pracę. Jedyną różnicą polegała na tym, że w 2014 r. do realizacji zostało wprowadzone nowe oprogramowanie służące do wykonywania opisanych zadań. Wcześniej, a mianowicie w ramach umowy o pracę, zainteresowany wykonywał te same czynności ale na starym oprogramowaniu. Cały proces produkcji polegał na tym, że do zakładu wpływało nowe zlecenie produkcyjne, następnie było ono identyfikowane pod kątem kosztów i na podstawie tego zlecenia były określane limity. Opracowywanie limitów odbywało się wg. przewodnika, czyli procesu technologicznego wytworzenia części. To co zostało wytworzone przez innych pracowników, tj. konstruktora i technologa, zainteresowany wprowadzał do zapotrzebowania na daną maszynę i potem sprawdzał, czy te specyfikacje są prawidłowo napisane oraz określone przez konstruktora i czy pojawiają się w wykazie. Tylko i wyłącznie na tej podstawie dział zakupów wiedział, że dana część jest wymagana i trzeba ją zakupić. Zainteresowany tworzył więc bazy pod każdą maszynę, która była zamówiona, co polegało na przygotowaniu wykazu potrzebnych części. Te same czynności wykonywał też w ramach umowy o pracę. Ponadto też generował zlecenia. To co stworzył porównywał ze specyfikacją konstrukcyjną i sprawdzał czy limit wszystko zawiera. W razie błędu konstrukcyjnego, nie mógłby utworzyć nowego limitu. Gdy natomiast czegoś brakowało, to wyjaśniał to technologowi, aby utworzył technologiczny proces na daną część, albo z konstruktorem analizował specyfikację, ponieważ nie pojawiała się jakaś część w wyniku błędu w zapisie. Kwota wynagrodzenia za wykonane czynności była płatna do dziesiątego dnia następnego miesiąca w wysokości wskazanej w umowie (zeznania J. S. k. 98-100, częściowo zeznania odwołującego A. B. k. 100-101 a.s.).

Na podstawie umów o dzieło Spółka zatrudniała w latach 2015-2018 łącznie od pięciu do dziesięciu pracowników, co wynikało przede wszystkim z dużej liczby zamówień oraz zapewnienia przez pracodawcę prawidłowej organizacji pracy, a przede wszystkim procesu produkcji maszyn. Osoby te wykonywały poszczególne czynności składające się na cały proces produkcyjny. O zawarciu umowy z pracownikiem decydował Prezes Zarządu Spółki J. K.. Z kolei z inicjatywą zawarcia takiej umowy występował szef produkcji, który kierował taką prośbą do Prezesa Zarządu. W ramach wykonywania umów zdarzały się pomyłki, jednak były one korygowane przez osobę wykonującą dane zadanie. Na B. F. i J. S. nigdy nie zostały nałożone kary umowne z powodu niewłaściwego wykonania umowy. Jednocześnie przygotowane przez nich wydruki i zapisy znajdujące się w bazie komputerowej w odpowiednim formacie były wykorzystywane na wydziale montażu obrabiarek i służyły do prawidłowego zmontowania maszyny z poszczególnych części. Zainteresowani wykonywali czynności wynikające z zawartych umów za pomocą specjalistycznego sprzętu należącego do Spółki oraz w jej siedzibie. W związku z nienajlepszą sytuacją finansową płatnika składek, w

październiku 2018 r. nie zawarł on z zainteresowanymi kolejnych umów o dzieło, rezygnując jednocześnie z tej formy zatrudniania byłych pracowników Spółki (zeznania odwołującego A. B. k. 100-101 a.s.).

Pismami z dnia 28 września 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. zawiadomił odwołującą się Spółkę oraz zainteresowanych B. F. i J. S. o wszczęciu z urzędu kontroli w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne i zgłaszanie do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, ustalanie uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych i wypłacanie tych świadczeń, dokonywania rozliczeń z tego tytułu, prawidłowości, terminowości opracowywania wniosków o świadczenia emerytalne i rentowe oraz wystawiania zaświadczeń lub zgłaszania danych do celów ubezpieczeń społecznych. W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że umowy o dzieło zawierane pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W., a zainteresowanymi B. F. i J. S. stanowiły umowy o świadczenie usług. Po zakończeniu kontroli oraz sporządzeniu z niej protokołu, ZUS (...) Oddział w W. wydał w dniu 6 listopada 2020 r. decyzję dotyczącą zainteresowanych B. F. nr: (...) i decyzję dotyczącą J. S. nr: (...), w których stwierdził, że zainteresowani B. F. i J. S. podlegają ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu z tytułu umów o świadczenie usług zawartych z płatnikiem składek (...) S.A. z siedzibą w W. w poszczególnych okresach ich obowiązywania ze wskazaniem podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia społeczne, wynikających z zawartych umów (pisma z dnia 28 września 2020 r. i decyzje z dnia 6 listopada 2020 r. – nienumerowana dokumentacja załączona do akt organu rentowego). Od ww. decyzji (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła odwołania (odwołanie z dnia 10 grudnia 2020 r. k. 3-4 a.s., odwołanie z dnia 10 grudnia 2020 r. k. 3-4 – akta sprawy o sygn. VII U 50/21).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, obejmującego zeznania zainteresowanych B. F. (k. 96-98 a.s.) i J. S. (k. 98-100 a.s.) oraz członka Zarządu odwołującej się Spółki (...) (k. 100-101 a.s.), a także dokumentów załączonych do akt niniejszej sprawy oraz akt sprawy o sygn. VII U 50/21 i akt organu rentowego. Zebrane dowody, w zakresie, w jakim wynikały z nich przedstawione wyżej okoliczności faktyczne, Sąd uznał za wiarygodne w całości.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania zainteresowanych B. F. (k. 96-98 a.s.) i J. S. (k. 98-100 a.s.), jak również członka Zarządu odwołującej się Spółki A. B. (k. 100-101 a.s.). Zainteresowani opisali, jakie czynności wykonywali na rzecz odwołującej się Spółki w ramach kolejno zawieranych umów o dzieło oraz wskazali, że czynności te wykonywali także w ramach wcześniejszych stosunków pracy przy czym, kiedy B. F. był zatrudniony na stanowisku kierownika magazynu i zajmował się przede wszystkim kompletowaniem na papierze części do maszyn, to J. S. przygotowywał limity, natomiast w ramach umów o dzieło zadania te wykonywali na odwrót. Opisali jak przebiegał cały proces produkcji stwierdzając, że przygotowane przez nich wydruki i zapisy znajdujące się w bazie komputerowej w stosownym formacie były wykorzystywane na wydziale montażu obrabiarek i służyły do prawidłowego zmontowania maszyny z poszczególnych części. Zadania wykonywali według określonego procesu technologicznego tzw. przewodnika oraz założonego planu produkcji. Plan produkcji był tworzony przez konstruktora i technologa. Konstruktor opracowywał specyfikację części potrzebnych do danej opcji, z kolei technolog opracowywał proces technologiczny wytworzenia części. Następnie zainteresowany J. S. kompletował na papierze części do maszyn, a zainteresowany B. F. przygotowywał tzw. limity czyli specyfikację wszystkich części kupnych i produkowanych w zakładzie, które służyły do wykonania wyrobu finalnego zgodnie ze złożonym zamówieniem. Przygotowane zestawienie przekazywał kierownikowi zaopatrzenia. Jeżeli wszystko się zgadzało w 100% to wtedy limit był zamykany i kolejne osoby zajmowały się montażem maszyn. Zainteresowani pracowali na specjalistycznym sprzęcie należącym do Spółki oraz w pomieszczeniach do niej należących. Podane przez zainteresowanych informacje były zbieżne oraz spójne z tym, co zeznał członek Zarządu Spółki A. B. Jakkolwiek Sąd dał wiarę zeznaniom zainteresowanych i odwołującego, to jednak zeznania te nie potwierdziły stanowiska strony skarżącej. Wprawdzie strony wskazywały, że do wykonania spornych umów niezbędne było posiadanie specjalnych umiejętności, gdyż w przypadku jakiegokolwiek błędu nie powstałby produkt finalny, to jednak wobec całokształtu okoliczności przedmiotowej sprawy, nie mogło to przesądzać o kwalifikacji zawartych umów, jako umów o dzieło. W ocenie Sądu analiza treści zawartych umów, a także wszystkich okoliczności związanych z ich wykonywaniem, nie pozostawia wątpliwości, że były to umowy o świadczenie usług, a nie umowy o dzieło.

Zeznania świadka E. S., pracownika odwołującej się Spółki okazały się mało przydatne dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek nie pamiętała w jakich okresach zainteresowani realizowali sporne umowy, czym konkretnie zajmowali się w ramach przedmiotowych umów oraz jak byli z nich rozliczani. Świadek wskazała jedynie, że uczestniczyła w przeprowadzonej przez ZUS kontroli. Jedynie w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym świadek zeznała, że zawieranych w Spółce umów o dzieło nie poddawano weryfikacji pod kątem wad fizycznych i prawnych. W pozostałym zaś zakresie, zeznania świadka, pomimo tego że zostały uznane wiarygodne, to nie miały istotnego znaczenia w sprawie.

Sąd miał przy tym na względzie, że stan faktyczny sprawy był w istocie bezsporny – strony nie kwestionowały żadnej z powyższych okoliczności, spór zaś dotyczył kwalifikacji prawnej umów o dzieło zawieranych pomiędzy odwołującą się Spółką a zainteresowanymi. W tych okolicznościach, mając na względzie powyższe, Sąd uznał zebrane w sprawie dowody za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

(...) S.A. z siedzibą w W. od decyzji organu rentowego z dnia 6 listopada 2020 r., nr: (...) i nr: (...) jako niezasadne podlegały oddaleniu.

Z treści art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 423 ze zm.) wynika, że osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu oraz rentowym od dnia oznaczonego w umowie, jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy. Zgodnie z przepisami powołanej ustawy, umowa o dzieło nie stanowi tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

W związku z powyższym, w sprawie będącej przedmiotem rozpoznania, kwestia sporna sprowadzała się do określenia charakteru prawnego spornych umów zawartych między (...) S.A. z siedzibą w W., a B. F. i J. S., który to charakter decydował o prawnym obowiązku objęcia zainteresowanych ubezpieczeniami społecznymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Nie ulega wątpliwości, że o tym jaką umowę zawrzeć decydują przede wszystkim strony zgodnie z wynikającą z art. 353¹ k.c. zasadą swobody umów. Zasada ta polega w pierwszej kolejności na możliwości wyboru przez strony rodzaju stosunku prawnego, który będzie je łączył. Dotyczy to także wykonywania stale i za wynagrodzeniem określonych czynności, a więc stosunku prawnego określanego jako wykonywanie zatrudnienia w szerokim znaczeniu bowiem powszechnie przyjmuje się, że zatrudnienie może być wykonywane na podstawie stosunku cywilnoprawnego lub stosunku pracy. Należy jednak zauważyć, że w systemie ubezpieczeń społecznych nie są rzadkie przypadki, w których nawet zgodnie nazwana przez strony umowa nie jest tą, która stanowi tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym. Dlatego też, choć w polskim prawie obowiązuje zasada swobody zawierania umów, to wskazać należy, w postępowaniu przed sądem dopuszczalne jest badanie rzeczywistego charakteru prawnego łączącej strony umowy. W szczególności sąd ma obowiązek zbadać, czy dane postanowienia zawarte w umowie, czy też okoliczności związane z jej wykonywaniem nie wskazują, że strony zawierając danego rodzaju umowę nie wykroczyły poza granice swobody kontraktowej wyznaczone zgodnie z art. 353¹ k.c. m.in. poprzez kryteria właściwości – natury stosunku prawnego wynikającego z zawartej umowy.

Stosownie do treści art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przepis art. 643 k.c. stanowi natomiast, że zamawiający obowiązany jest odebrać dzieło, które przyjmujący zamówienie wydaje mu zgodnie ze swoim zobowiązaniem. Przedmiotem umowy jest, zatem zobowiązanie do wykonania określonego dzieła (rezultatu pracy), które może mieć charakter materialny jak i niematerialny, musi mieć indywidualny charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego, jak również nie może wykluczać zastosowania rękopisem za wady. Cechą konstytutywną dzieła jest samoistność rezultatu, która wyraża się przez niezależność powstałego rezultatu od dalszego działania twórcy oraz

od osoby twórcy. Z chwilą ukończenia dzieła staje się ono niezależną od twórcy, autonomiczną wartością w obrocie. Takie stanowisko zajmuje też doktryna (W. Czachórski, Zobowiązania, 2007, s. 463, A. Brzozowski, Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie za wady dzieła, Warszawa 1986). Ponadto dzieło powinno być oznaczone, jako wykonane na zamówienie, a zatem odpowiadające osobistym potrzebom, upodobaniom, czy wymaganiom zamawiającego (tak też m. in. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 sierpnia 2013 r., sygn. akt III AUa 182/14). Przyjmujący zamówienie odpowiada za jakość dzieła i określa metodologię jego wykonania. Dzieło winno jednak posiadać cechy określone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Wykonanie dzieła zwykle wymaga określonych kwalifikacji, umiejętności i środków.

Umowy o świadczenie usług, do których z mocy art. 750 k.c., stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zlecenia, zalicza się do zobowiązań starannego działania, a nie zobowiązań rezultatu. Choć sama definicja tego sformułowania zakłada dążenie do osiągnięcia określonego rezultatu - dokonania czynności prawnej, jednak w razie jego nieosiągnięcia, ale jednoczesnego dołożenia wszelkich starań w tym kierunku przy oczywistym zachowaniu należytej staranności, zleceniobiorca nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie zobowiązania. Przedmiotem zlecenia jest dokonanie określonej czynności prawnej lub faktycznej (usługi). Czynność taka może zostać wskazana w sposób zindywidualizowany, m.in. poprzez określenie jej rodzaju, przedmiotu, innych postanowień, zwłaszcza przedmiotowo istotnych oraz ewentualnie drugiej strony bądź adresata, albo też tylko przez wskazanie rodzaju takiej czynności.

Celem ustalenia charakteru i rodzaju zawartych umów, Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe, w tym dopuścił dowód z dokumentów zgromadzonych w sprawie oraz z zeznań zainteresowanych i członka Zarządu odwołującej się Spółki, którzy szczegółowo opisali czynności, jakie w ramach umów nazwanych umowami o dzieło wykonywali B. F. i J. S.. Wprawdzie zainteresowani oraz odwołujący wskazywali, że do wykonania spornych umów niezbędne było posiadanie specjalnych umiejętności, a nadto przedmiot tych umów był zindywidualizowany, gdyż w razie pojawienia się jakichkolwiek błędów nie mógłby powstać produkt finalny w postaci prawidłowo skonstruowanej maszyny, to jednak, wobec całokształtu okoliczności niniejszej sprawy, nie mogło to przesądzać o kwalifikacji zawartych umów, jako umów o dzieło. W ocenie Sądu Okręgowego analiza treści zawartych umów oraz wszystkich okoliczności związanych z ich wykonywaniem, nie pozostawia wątpliwości co do tego, że były to umowy o świadczenie usług, a nie umowy o dzieło.

Przede wszystkim należy zauważyć, że prace wykonywane przez B. F. i J. S. nie stanowiły przedmiotu odbioru końcowego zamówionego przez klienta płatnika składek dzieła. Stanowiły jedynie część większego zakresu, czyli pewien etap całego procesu produkcyjnego, który dopiero, jako stworzona całość mógł stanowić przedmiot odbioru przez zamawiającego. B. F. zajmował się bowiem głównie tworzeniem tzw. limitów, czyli specyfikacji wszystkich części kupnych i produkowanych w zakładzie produkcyjnym, które służyły następnie do wykonania wyrobu finalnego zgodnie ze złożonym zamówieniem. Z kolei J. S. tworzył bazy pod każdą maszynę, która została zamówiona, co polegało na przygotowaniu wykazu potrzebnych części. Efektem tej pracy były wydruki i zapisy w bazie komputerowej w wymaganym formacie, które następnie były wykorzystywane na wydziale montażu obrabiarek i służyły do prawidłowego zmontowania oraz wykonania danego rodzaju maszyny z poszczególnych części. Tym samym w całym procesie produkcji uczestniczyło kilka osób, na początku byli to konstruktorzy i technolodzy, którzy tworzyli plan produkcji, a także opracowywali proces technologiczny, a następnie zainteresowani w oparciu o ten plan oraz tzw. przewodniki tworzyli w systemie komputerowym specyfikację poszczególnych części, zaś na samym końcu dane te zostały przekazywane do kierownika działu zaopatrzenia i jeżeli wszystko się zgadzało w 100% to wtedy limit był zamykany i kolejne osoby zajmowały się już montażem konkretnej maszyny. Prace zainteresowanych wykonywane w oparciu o wcześniej przygotowane przez inne osoby plany i przewodniki, nie miały zatem charakteru twórczego i innowacyjnego. Przeciwnie zainteresowani zobowiązani byli stosować się do tych planów oraz wskazanych w nich założeń i jedynie pod tym względem byli rozliczani przez płatnika składek z realizacji wykonanych przez siebie czynności.

Należy zauważyć, że jak podkreśla się w orzecznictwie, realizacja oznaczonego dzieła jest zwykle określonym procesem wykonawczym, o możliwym do wskazania momencie początkowym i końcowym. Celem zamówienia jest

doprowadzenie do weryfikowalnego i jednorazowego rezultatu, zdefiniowanego przez strony w momencie zawierania umowy. Z taką definicją umowy o dzieło, czyli umowy konkretnego rezultatu, nie koresponduje wykonywanie takich czynności, w systemie pracy ciągłej, a więc w pewnym systematycznym i powtarzalnym cyklu profesjonalnej działalności zlecającego pracę. Szereg kolejnych czynności, które składają się na zorganizowany cykl produkcyjny nawet, gdy prowadzi do wymiernego efektu, nie może być rozumiany, jako jednorazowy rezultat i kwalifikowany, jako realizacja umowy o dzieło. Co przy tym istotne, przedmiotem umowy o dzieło nie może być osiąganie kolejnych, bieżąco wyznaczanych rezultatów. W tym sensie nie może istnieć ciąg tzw. małych dzieł składających się na końcowy efekt, za który odpowiedzialność przyjmuje zlecający pracę. Tego rodzaju czynności są charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, którą definiuje obowiązek starannego działania – starannego i cyklicznego wykonywania umówionych czynności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 4 lutego 2014 r., III AUa 444/13).

Podkreślenia wymaga, że dzieło musi mieć zawsze swój indywidualny charakter. W przedmiotowej sprawie, o tego rodzaju konkretyzacji cech i właściwości dzieła nie może być mowy. W treści umów zawartych między zainteresowanymi, a odwołującą się Spółką brak jest jakichkolwiek elementów konkretyzujących, określających dzieło będące przecież rezultatem określonych czynności. Strony ograniczyły się jedynie do prostego wymienienia czynności – rodzaju prac, jakie mają być wykonane w określonym terminie. Prace te składały się natomiast na pewien etap całego procesu produkcyjnego. Co więcej analogiczne prace tylko w odwrotnej kolejności, zainteresowani wykonywali również wcześniej w ramach zatrudnienia w Spółce na podstawie umów o pracę, które są umowami starannego działania. Z kolei w zawieranych z nimi umowach o dzieło nie wskazano jakichkolwiek szczegółowych informacji na temat tego, jakim wymogom dzieło powinno sprostać, jakie powinno spełniać standardy, czy parametry. Skoro strony nie określiły w umowie cech i parametrów indywidualizujących rzekome dzieło, nie było możliwości przeprowadzenia sprawdzianu na istnienie wad fizycznych. Potwierdziła to również świadek E. S., która składając pisemne zeznania na etapie postępowania wyjaśniającego przyznała, że zawieranych w Spółce umów o dzieło nie poddawano weryfikacji pod kątem wad fizycznych i prawnych. W ocenie Sądu istotne znaczenie dla oceny charakteru prawnego umów miał też fakt, że jedną z cech umowy o dzieło jest zapewniona przyjmującemu szeroka autonomia, co do miejsca, czasu, a także metodologii wykonania dzieła. Przyjmujący zamówienie może nie tylko dowolnie kształtować swoje czynności w powyżej opisanym zakresie, ale jest również uprawniony do korzystania z pomocy osób trzecich, (za których działania ponosi odpowiedzialność). Z dowodów zgromadzonych w przedmiotowej sprawie wynika natomiast, że zainteresowani nie mieli w tym zakresie swobody i dowolności. Zainteresowani składając zeznania wskazali, że byli kontrolowani przez kierownika produkcji i to z nim uzgadniali wszystkie kwestie, które dotyczyły realizowanych przez nich zadań. Podkreślili, że wykonywali polecenia kierownika produkcji, z kolei ich polecenia wykonywali pracownicy magazynu, którzy przygotowywali odpowiednie części. Zainteresowani tworzyli limity i zestawienia w oparciu o przedstawiony im przez kierownika produkcji plan. W razie jakichkolwiek błędów, czy pomyłek, jak również stworzenia zestawienia niezgodnie z planem i przewodnikiem, ponosiliby odpowiedzialność przed kierownikiem produkcji, co w ocenie Sądu wskazuje na podporządkowanie poleceniom ww. osób i dodatkowo potwierdza, że zainteresowani wykonywali polecenia i podlegali nadzorowi tych osób. Ponadto jak już zostało wskazane, musieli stosować się do określonego planu produkcji, który został im dostarczony przez kierownika i w tym zakresie byli rozliczani z jego realizacji. Co więcej, zainteresowani wykonywali swoje obowiązki w miejscu i czasie wskazanym przez płatnika składek, w związku z tym nie mieli wpływu na miejsce realizacji umów, a ponadto płatnik składek dostarczał im również specjalistyczny sprzęt do wykonania określonej pracy.

Jednocześnie sposób realizacji przedmiotowych umów, który ma decydujące znaczenie przy ustalaniu z jakim stosunkiem prawnym mamy do czynienia przekonuje, że B. F. i J. S. nie wykonywali dzieła, a ich zobowiązanie polegało na wykonywaniu powtarzalnych czynności w przedziale czasowym objętym umowami. Jak wyjaśnił sam płatnik efektem pracy zainteresowanych były wydruki i zapisy w bazie komputerowej w wymaganym formacie. Zadania te były wykonywane codziennie, systematycznie, w kolejności wynikającej z założeń procesu produkcji przez kilka osób gdyż płatnik składek na umowy o dzieło zatrudniał 5-10 osób, a nie wyłącznie zainteresowanych. Prace te nie prowadziły do samodzielnego dzieła w rozumieniu jednorazowego rezultatu, jednakże stanowiły kolejne etapy prac produkcyjnych, składających się na finalny rezultat końcowy. Brak było więc twórczego charakteru opisanych czynności. Nie można więc mówić o wykonaniu dzieła, albowiem aby mówić o dziele, rezultat pracy musi być przynajmniej w dużym stopniu

indywidualizowany już na etapie zawierania umowy z konkretną osobą. Realizacja zobowiązania ze spornych umów sprowadzała się do systematycznego, starannego wykonywania niezbędnych czynności, a strony umowy w żaden sposób nie dookreśliły przedmiotu umowy jako jednego lub kilku dzieł, nie wynikał z niej także obiektywnie uchwytne, indywidualizowany i z góry określony, pewny rezultat. Skoro strony nie określiły w umowie cech, a także parametrów indywidualizujących rzekome dzieło nie było możliwości przeprowadzenia sprawdzianu na istnienie wad fizycznych. Ponadto z materiału dowodowego nie wynika w żadnej mierze, by ubezpieczony odpowiadał za jakość wykonanych prac, co prawda w umowach zastrzeżono możliwość nałożenia kary umownej, jednak jest to standardowy zapis, jaki strony zazwyczaj formułują w tego rodzaju umowach. W niniejszej sprawie, to że efektem i rezultatem starannego działania zainteresowanych było przygotowanie odpowiedniej dokumentacji, w tym specyfikacji części niezbędnych przy konstrukcji maszyny nie przesądza o zakwalifikowaniu spornych umów jako umów o dzieło, gdyż zasadniczo każda praca świadczona także np. na podstawie umowy o pracę zmierza do jakiegoś rezultatu. Natomiast aby ten rezultat był istotą zawartej umowy, aby przekonywał że chodzi faktycznie o umowę o dzieło, to musiałby być on uzgodniony w sposób konkretny już w treści samej umowy. Tak w okolicznościach niniejszej sprawy jednak nie było.

Sąd Okręgowy nie kwestionuje możliwości powierzania określonych czynności osobom zatrudnianym w ramach stosunków cywilnoprawnych, jednak nie ulega wątpliwości, że musi się to odbywać z poszanowaniem porządku prawnego, zwłaszcza w zakresie wywiązywania się ze zobowiązań publicznoprawnych. Jeżeli strony zawierają umowy o dzieło na wykonywanie prac o charakterze powtarzalnym, systematycznym, ciągłym, będących w istocie starannymi działaniami, to muszą liczyć się ze stwierdzeniem nieważności danej czynności prawnej. Zatem skutki prawne umów o dzieło zawartych w przedmiotowej sprawie należy oceniać tak, jak dla umów o świadczenie usług. Umowy o dzieło zawarte przez Fabrykę (...) S.A. z siedzibą w W. z zainteresowanymi B. F. i J. S. mają charakter czynności pozornej, co z kolei skutkuje ich nieważnością, a w miejsce nieważnych umów należy uznać istnienie ważnych umów o świadczenie usług, stanowiących tytuł do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi - tak jak zasadnie uczynił to organ rentowy w zaskarżonych decyzjach. Pomiędzy stronami doszło do zawarcia umów o świadczenie usług, co uzasadniało objęcie ich ubezpieczeniami społecznymi; emerytalnym, rentowymi, wypadkowym i chorobowym zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej, a w konsekwencji i ustalenie podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił odwołania od decyzji z dnia 6 listopada 2020 r., nr: (...), a także od decyzji z dnia 6 listopada 2020 r., nr: (...), o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

Sąd Okręgowy orzekł o kosztach postępowania w pkt 2 sentencji wyroku mając na względzie zasady odpowiedzialności za wynik procesu określone w art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od Fabryki (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 360,00 zł (po 180 zł od dwóch decyzji) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, ustaloną na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265).

SSO Renata Gąsior